

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יבמות דף קח.

קטנה שקידשוה או השיאוה אחיה ואמה,
וקיבלה קידושין או נישואין מאחר קודם שעשתה מיאון מה דינה?

כשרק נתקדשה לאחר	כשגם נישאת לאחר	
לרבנן: לא מועיל וצריכה מיאון לר' יהודה בן בתירה: מועיל ואינה צריכה מיאון - וכן הלכה ¹		כשהראשון רק קידש כשראשון גם עשה נישואין

קטנה שקידשוה או השיאוה אחיה ואמה, מה דינה בדלהלן?

לגבי מיאון	מציאתה, מעשה ידיה, הפרת נדריה, ליורשה, להטמא לה אם הוא כהן,	
צריכה מיאון ²	אינו זכאי - דאינה כאשתו	לר' אליעזר, לרבי
מועיל מיאון ³	זכאי - דהיא כאשתו	לר' יהושע

יבמות דף קח:

האם מיאון מבטל גט באופנים דלהלן?

האם מיאון בחברו מבטל גט שהוא נתן - סיפא ⁵	האם מיאון בו מבטל גט שהוא נתן - רישא ⁴	
לתנא דרישא: בכל ענין מיאון מבטל גט לתנא דסיפא: בכל ענין אין מיאון מבטל גט		לרב יהודה בשם שמואל ⁶
אינו מבטל את הגט	מבטל את הגט	לרבא ¹

¹ כך הסיקה הגמ' שמחלוקת רבנן ור' יהודה בן בתירה בין כשנישאת לשני ובין אם רק קיבלה ממנו קידושין, ובשניהם הלכה כמותו. וכן הסיקה הגמ' שדברי ר' יהודה בן בתירה מייירי בין אם היו רק מקודשות לראשון, ובין אם היו אפי' כבר נשואות לראשון. והגם שמהמעשה של כלתיה דאבדן שאמרו "ניהו גברייכו דידכו" ואמר רבי "אין לך מיאון גדול מזה" הגם שלא שמענו מיאון בפירוש (וה"ה המעשה הנ"ל של קבלת קידושין מאחר - "אין לך מיאון גדול מזה") העמידה הגמ' שיתכן שמייירי שהיו רק מקודשות לבניו של אבדן ולא היו נשואות עדיין. מ"מ הסיקה הגמ' שהלכה כר' יהודה בן בתירה אפי' בנשואין דקמא, כלומר שגם במקרה כזה מועיל קבלת קידושין מאחר להיות כמיאון.

² כלומר, אף שאינה נחשבת כאשתו לשום דבר מ"מ תיקנו חכמים שתצא ממנו במיאון דוקא, כדי שלא תצא בלא כלום דאם תצא בלא כלום הרי שנוהגים בה מנהג הפקר.

³ ואמר רבי שנראין דברי ר' אליעזר, דכיון שר' יהושע לא השוה מדותיו בה דלכל דבר חשבה כאשתו, וא"כ היה לו לכאורה להצריכה גט, והוא סובר שאפי' מיאון מועיל בה.

⁴ ברישא דמתניתין נתן "נתן לה גט והחזירה ומיאנה בו, ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה - מותרת לחזור לו". ומבואר שע"י שחזרה ומיאנה בו נעקר הגט הראשון שנתן לה ולא נחשב שהוא מחזיר גרושתו אחר שנישאת לאחר.

⁵ בסיפא דמתניתין נתן "הממאנת באיש ונישאת לאחר וגירשה ונישאת לאחר ומיאנה בו, כל שיצתה הימנו בגט - אסורה לחזור לו, במיאון - מותרת לחזור לו". ומבואר שאפי' שהיה מיאון אחר הגט לא עקר הגט את המיאון.

⁶ ס"ל ד"יתברא - מי ששנה זו לא שנה זו" ותנא דרישא ס"ל בין מיאון בו ובין מיאון בחברו מבטל את הגט הקודם, ואילו התנא דסיפא ס"ל שבין מיאון בחברו ובין מיאון בו אינו מבטל את הגט הקודם.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יבמות דף קח:

מיאנה בו והחזירה ונתן לה גט, ונשאת לאחר ומיאנה באחר, האם מותרת לחזור לראשון?

לסיפא דסיפא ³	לרישא דסיפא ²	
אסורה לחזור לו	מותרת לחזור לו	לר' אלעזר ⁴
מותרת לחזור לו ⁵	מותרת לחזור לו	עולא אמר

באופנים דלהלן מה הדין אליבא דר"ע ור' יהודה בן בתירה?

קטנה יתומה שנשאת לאחי אמו ומת או נתגרשה, ושוב נשאה אחיו מאביו האם מתייבמת? ⁶	מיאנה והחזירה ונתן גט, ונישאת לאחר ומיאנה, האם מותרת לחזור לראשון?	
-----	אסורה לחזור לו	לתנא קמא
אסורה לחזור לו	מותרת לחזור לו	לר' ישמעאל בר"י

¹ רבא תירץ שאין מחלוקת בין הרישא לסיפא, ומיאון בו מבטל את הגט שנתן קודם, ומיאון בחברו לא מבטל את הגט שלו, והטעם דאם נאמר שאם גירשה ונישאת לאחר ותמאן באחר תהיה מותרת לחזור לו יש לנו לחוש שע"י שהיא מכרת ברמיזותיו ובקריצותיו של הבעל הראשון ינסה לשבש אותה עד שתמאן בבעלה השני, ולכן תיקנו שלא יועיל המיאון בבעל השני לבטל גם את הקידושין והגט של הבעל הראשון ולומר שתהיה מותרת לחזור לו. אכן במקרה של הרישא שיצאה ממנו פעם ראשונה בגט ופעם שניה במיאון ונישאת לאחר אין לחוש אם נתיר לה לחזור לו שמא ישבש אותה ע"י רמיזותיו וקריצותיו, דהרי כיון שיצאה ממנו במיאון שמע מינה שאע"פ שהיה מנסה לשבש אותה ברמיזותיו וקריצותיו כדי שלא תצא ממנו, בכל אופן לא אשתבשה ולא נתפתתה לו להשאר תחתיו אלא מיאנה בו.

² איתא במתניתין "מיאנה בו והחזירה, ונתן לה גט ונישאת לאחר, ונתארמלה או נתגרשה, אסורה לחזור לו", ויש לדייק דוקא נתארמלה או נתגרשה אז אסורה לחזור לראשון, אבל אם מיאנה בשני מותרת לחזור לראשון. ולפ"ז נמצא דאתי מיאון דחבריה ומבטל את הגט שלו, (אינו ביטול ממש כמבואר בשו"ת הרשב"א ח"א סימן אלף קצ"ז, יעו"ש). ובכל אופן כל טעם האיסור הוא רק משום שהיא מכרת ברמיזותיו וקריצותיו ויש לומר שמא ישבש אותה, כמבואר בסוף הסוגיא בחילוק בין דין זה לבין מה שהתירה הגמ' שאחיו ישא אותה ולא חשובה גרושת אחיו אחר שמיאנה באחר.

³ שם איתא: הממאנת באיש ונישאת לאחר וגירשה השני, ונישאת לאחר ומיאנה בו - כל שיצאה ממנו בגט אסורה לחזור לו במיאון מותרת לחזו לו, ע"כ. ומדויק מזה שלא אתי מיאון דחבריה ומבטל גט דידיה.

⁴ ס"ל דתברא מי ששנה זו לא שנה זו ובאמת נחלקו תנאים בדבר. והגמ' בהמשך מבארת מי התנאים שחולקים בזה, ואומרת שר"ע ור' יהודה בן בתירה הם אוסרים למי שיצאה ממנו בגט ואח"כ מיאנה באחר לחזור לראשון. והרישא היא כר' ישמעאל בר' יוסי שסובר שלא אסרו ר"ע ור' יהודה בכה"ג.

⁵ ומה שאמרו בסיפא שכל שיצאה ממנו בגט אינה יכולה לחזור אליו מיירי כגון "ששלשה בגיטין" - דכיון שנישאת ונתגרשה ונישאת ונתגרשה ג' פעמים הרי היא נראית כגדולה, ולכן אין המיאון עוקר את הקידושין והגיטין של הראשונים ואסורה לחזור למי שגירש אותה.

⁶ והנידון הוא דהיא אסורה עליו משום שניות דרבנן דהרי היתה נשואה קודם לאשת אחיו אמו, רק יש לדון האם מועיל מיאון אחר מיתה ותוכל למאן עכשיו בנישואים הראשונים האלה ותעקרום ותתייבם. כלומר, האם אמרינן מיאון לאחר מיתה במקום מצוה - לקיים מצות יבום או לא.